

Súd: Okresný súd Vranov n/T
Spisová značka: 5C/281/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812206700
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Vašková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2013:8812206700.1

Uznesenie

Okresný súd Vranov nad Topľou v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti žalovaným: 1. P. O., A.. XX.XX.XXXX, W. E. P. XXX, 2. H. O., A.. XX.X.XXXX, W. L. F., T. XXX, 3. U. C., A.. X.X.XXXX, W. X., F. XX/XX za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42176778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, AK Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66 o zaplatenie 2281,91 eur

s príslušenstvom t a k t o

rozhodol:

Súd konanie z a s t a v u j e.

Žalovaným sa trovy konania n e p r i z n á v a j ú.

Súd z a v ä z u j e žalobcu uhradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 237,60 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranku, advokáta, ulica Sov. Hrdinov 163/66, Svidník do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd v r a c i a žalobcovi krátenú časť súdneho poplatku vo výške 129,80 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava po právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy 2281,91 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1972,49 eur od 23.10.2008 do zaplatenia ako aj na náhrady trov konania.

Podaním doručeným súdu dňa 23.4.2013 žalobca zobrať žalobu v celom rozsahu späť, žiadal konanie zastaviť, požiadal o vrátenie súdneho poplatku a navrhol vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznať z dôvodu, že tieto nie sú účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo potvrdzuje aj ustálená judikatúra viacerých krajských súdov. Podľa rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012, v zmysle ktorého paušálny vstup tohto združenia do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, najmä, keď sa združenia dalo zastúpiť advokátom a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv konkrétneho spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca zastáva názor, že len na základe skutočnosti, že žalovaný je spotrebiteľ, bez akýchkoľvek vedomostí o predmete a stave konania, je nemožné pripraviť sa na zastupovanie v tej ktorej veci, a teda naplniť podstatu právneho úkonu - príprava a prevzatie právneho zastúpenia. Na obdobné skutočnosti poukázal aj Krajský súd v Nitre v rozhodnutí sp. zn. 6Co/216/2012 a uviedol, že z obsahu spisu jednoznačne

vplýva, že pri vstupe do konania o danom spore nemal žiadnu vedomosť a o jeho vstupe do konania nemal vedomosť ani žalovaný, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje. Je nutné prihliadnúť na skutočnosť, že vedľajší účastníci vstúpili do konania bez ohľadu na vôľu žalovaného, ktorého záujmy mali hájiť v danom spore (...), z čoho možno vyvodíť záver, že uvedený vstup do konania je paušálny a vedľajší účastník tak postupuje aj v stovke ďalších prípadov. Uplatňovanie si náhrady trov konania skôr navodzuje dojem, že jeho účelom nebola ochrana samotného spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca ďalej poukázal na ďalšiu judikatúru Krajských súdov ohľadne nepriznania trov vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných spotrebiteľov. Zároveň citoval rozhodnutie Ústavného súd SR, ktorý v náleze II. ÚS 78/03 uviedol, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný právny názor vyslovil, ako aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 16Co/100/2012 a Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 4Co/346/2012. Krajské sudy pri rozhodovaní o priznaní náhrady trov konania skúmajú najmä účelnosť vynaložených trov konania uplatnených účastníkom. V zmysle rozhodnutia sp. zn. 9co/627/2012 Krajského súdu v Bratislave je účelnosťou potrebné rozumieť vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa. Opodstatnená je v prípade, že vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Vzhľadom na zmysel ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o náhrade trov konania je súd povinný posudzovať účelnosť pri každom úkone právnej služby samostatne. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/313/2012. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 9Co/371/2012 uviedol, že situáciou, kedy náhradu trov konania spojených so zastupovaním advokátom nebude možné priznať, je mimo iného i zneužitie práva na zastupovanie advokátom. Zákaz zneužitia práva je právnou zásadou, ktorá sa uplatňuje nielen v hmotnom, ale tiež v procesnom práve. V platnom práve ju dokonca výslovne vyjadruje § 2 OSP. Účelnosť výdavkov spojených so zastupovaním advokátom možno za zneužitie procesného práva považovať vtedy, pokiaľ konanie procesnej strany je v rozpore s účelom procesnej normy, či procesného inštitútu, s ktorým sa procesná strana snaží v prospech seba dosiahnuť výhody, nepredpokladané procesným právom. S poukazom na vyššie uvedené právne názory krajských súdov má žalobca za to, že trovy vedľajšieho účastníka ani v tomto konaní nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Na túto skutočnosť by mal súd prihliadať a reflektovať, a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať.

Podľa § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku navrhovateľ môže vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Nesúhlas odporcu so späťvzatím návrhu nie je účinný, ak dôjde k späťvzatiu návrhu skôr, než sa začalo pojednávanie, alebo ak ide o späťvzatie návrhu na rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. V takomto prípade súd rozhodne o zastavení konania do 30 dní od späťvzatia návrhu (§ 96 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Keďže žalobca zoberal svoju žalobu v celom rozsahu späť pred začatím pojednávania vo veci samej, súd konanie podľa citovaného ustanovenia zastavil.

Žalobca súčasne s podaním žaloby zaplatil súdny poplatok z návrhu na začatie konania a to v sume 136,50 eur kolkovými známkami.

Podľa § 11 ods. 3, ods. 4 Zákona o súdnych poplatkoch, poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz. Ak sa návrh na začatie konania o rozvode manželstva vzal späť po prvom pojednávaní na príslušnom stupni súdov, vráti sa polovica všetkých zaplatených poplatkov. V konaní o preskúmaní rozhodnutia orgánu verejnej správy sa poplatok vráti, ak sa návrh na začatie konania vzal späť pred prejednaním veci alebo ak bolo konanie zastavené z dôvodu, že účastník nebol v konaní riadne zastúpený. Okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý

sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,63 eur. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevyrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 Zákona o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok poplatku, súd alebo orgán štátnej správy súdov zašle odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka, ktorý poplatok alebo preplatok poplatku vráti; v prípade, že orgán štátnej správy súdov nevydal rozhodnutie, zašle písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona.

Keďže žaloba bola zobratá späť pred prvým pojednávaním, vzniklo žalobcovi po vykonanom krátení právo na vrátenie časti zaplateného súdneho poplatku v sume uvedenej vo výrokovej časti tohto uznesenia, ktorý mu bude vrátený cestou príslušného daňového úradu po právoplatnosti tohto uznesenia.

Podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 137 Občianskeho súdneho poriadku trovy konania predstavujú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku. Pri rozhodovaní o trovách konania pri zastavení konania z dôvodu dispozitívneho úkonu účastníka sa na rozhodnutie o trovách konania aplikuje ust. 146 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré v odseku 2 vyžaduje zodpovednosť za zavinenie účastníka, ktorého procesný úkon mal za následok zastavenie konania. V danom prípade sa otázka zavinenia posudzuje iba z procesného hľadiska. Nakoľko žalobca dispozitívnym úkonom spôsobil zastavenie konania vo veci, predmetná skutočnosť nemôže mať za následok nepriznanie náhrady trov konania účastníkovi, ktorému v súvislosti s účelným bránením práva náklady konania vznikli.

Ku skutočnostiam uvádzaným žalobcom ohľadom priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi súd uvádza, že ak je cieľom združení na ochranu spotrebiteľa presadzovať oprávnené záujmy spotrebiteľov a právom spotrebiteľa chrániť a presadzovať svoje oprávnené záujmy aj prostredníctvom združení na ochranu spotrebiteľov, musí sa súd, ak sa združenie na ochranu spotrebiteľa zúčastní konania ako zástupca účastníka alebo vedľajší účastník na strane spotrebiteľa zaoberať tým, či takéto trovy konania boli účelne vynaložené na ochranu oprávnených záujmov spotrebiteľa (Uznesenie Krajského súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 04. 2012, sp. zn. 17Co/91/2012).

Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom, sa nemohol dať zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom (uznesenie Krajského súdu Prešov zo dňa 28. marca 2012, sp. zn. 7Co/34/2012).

V právnej veci týkajúcej sa spotrebiteľského sporu má oprávnenie vystupovať ako vedľajší účastník aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane spotrebiteľa mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 Občianskeho

súdneho poriadku. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodíť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25. apríla 2012, sp. zn. 17Co/87/2012).

Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bol doručený žalobný návrh spolu s prílohami. Na tomto základe, po preštudovaní zaslaného materiálu podal právny zástupca vedľajšieho účastníka dňa 24.4.2013 vyjadrenie vo veci, ktoré obsahovalo právny rozbor prejednávanej veci, kde okrem iného tento účastník vzniesol námietku premlčania, poukázal na použitú nekalú obchodnú praktiku, poukázal na judikatúru súdov v obdobných veciach a uviedol ďalšie skutočnosti. Teda ak pri posudzovaní jednotlivých úkonov právnej služby vedľajšieho účastníka sa posudzuje ich účelnosť ako vlastnosť, ktorá sleduje naplnenie cieľa, súd je toho názoru, že oba úkony právnej služby boli účelné. Ich cieľom bola pomoc žalovaným ako spotrebiteľom na zlepšenie jej procesného postavenia v spore, a to najmä ako už bolo uvedené, vznesením námietky premlčania uplatnenej pohľadávky, prípadne poukázaním na ďalšie skutočnosti, ktoré môžu mať za následok úspech žalovaných - spotrebiteľov v spore.

Súd poukazuje na obdobný názor vyslovený napríklad v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13Co/253/2012 zo dňa 25.9.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/69/2012 zo dňa 05.12.2012, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co/94/2012 zo dňa 28.06.2012, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3Cob/226/2012 zo dňa 20.11.2012, Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/194/2012 zo dňa 31.08.2012.

Čo sa týka vzťahu žalobca a žalovaní, súd žalovaným náhradu trov konania nepriznal, nakoľko títo si náhradu trov konania neuplatnili a ani z obsahu spisu súd nezistil, žeby im preukázateľne trovy vznikli, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník, ktorý sa konania zúčastnil na strane žalovaných, si trovy vyčíslil v podaní zo dňa 24.4.2013 prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

O výške trov konania právneho zastúpenia súd rozhodoval podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v súlade s prechodnými ustanoveniami, v zmysle ktorých za úkony právnych služieb patrí advokátovi odmena podľa doterajších predpisov, teda predpisov účinných v čase vykonania úkonu

V zmysle vyššie uvedeného súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy právneho zastúpenia, tak ako ich v podaní zo dňa 24.4.2013 vyčíslil. Odmena za jeden úkon právnej služby určená podľa § 10 ods. 1 cit. vyhl. predstavuje sumu 91,28 eur. Vedľajšiemu účastníkovi súd priznal náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby, a to prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie z 24.4.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. a), b), 2 x režijný paušál (1 x 7,63 eur za rok 2012, 1 x 7,81 eur za rok 2013), DPH v sume 39,60 eur, 20% zo sumy 198 podľa § 18 ods. 3 vyhl., teda spolu trovy právneho zastúpenia v sume 237,60 eur.

Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia, na Krajský súd v Prešove, podaním na tunajšom súde. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.